

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Управління Служби безпеки України в Херсонській області

Слідчий відділ

вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: usbu_hes@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Миколаїв

02 березня 2023 року

Старший слідчий в ОВС слідчого відділу УСБУ в Херсонській області підполковник юстиції Чистіков Артем Миколайович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного 18.08.2022 до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22022230000000324, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Шкляра Дмитра Ароновича, 22.01.1972 року народження, громадянина України, уродженця м. Херсон, проживаючого за адресою: м. Херсон, вул. І. Вазова, 5, кв. 32 документований паспортом громадянина України серії МО № 344841, виданий Дніпровським РВ ХМУ УМВС України в Херсонській області 23.05.1997, який не є депутатом ради будь-якого рівня,

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого:

- ч. 1 ст. 111-2 КК України – пособництво державі-агресору, тобто у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу окупаційній адміністрації державі-агресора, з метою завдання шкоди Україні, шляхом реалізації рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора

Згідно з Конституцією України Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу,

співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі – РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Усупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ Володимир Путін, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, РФ та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до ч. 4 ст. 2 Статуту ООН усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 9 грудня 1981 року про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21 грудня 1965 року, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24 жовтня 1970 року, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16 грудня 1970 року, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки; № 3314 (XXIX) від 14 грудня 1974 року, що містить Визначення агресії, – установлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засылання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14 грудня 1974 року № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;

- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.
Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:
  - вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
  - бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
  - блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
  - напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
  - застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
  - дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
  - засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Крім того, принципи суверенної рівності, поваги прав, притаманних суверенітету, незастосування сили чи погрози силою, непорушності кордонів, територіальної цілісності держав, мирного врегулювання спорів та невтручання у внутрішні справи держав були закріплені також у Заключному акті Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року, який підписаний СРСР, правонаступником якого є РФ.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і РФ.

31 травня 1997 року відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань

згідно із Заключним актом Ради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та РФ уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і РФ (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом РФ від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2, 3 зазначеного Договору РФ зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загально визнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та РФ про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований РФ 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим, м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Згідно з статтями 1-2, 73, 132-134 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (далі - РФ) 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Отже, з урахуванням вищевикладених норм міжнародного гуманітарного та національного права на території України розпочався збройний конфлікт внаслідок акту агресії РФ при наступних обставинах.

Всупереч вказаним нормам міжнародного гуманітарного права президент РФ, а також інші невстановлені на цей час досудовим розслідуванням представники влади РФ, діючи всупереч вимогам п. п. 1,2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акта Ради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965

№ 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та воєнний конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів ЗС РФ на територію України.

22 лютого 2022 року Президент Російської Федерації направив до Ради Федерації звернення про використання Збройних Сил РФ за межами РФ, яке було задоволено.

24 лютого 2022 року приблизно о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив про рішення розпочати повномасштабну військову агресію проти України.

У подальшому Збройні Сили РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, вторглися на територію України шляхом збройної агресії, з погрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно увійшли на територію України через державні кордони України в Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та здійснила збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин вказаної території, чим змінили межі території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією при цьому нанесли ракетно-бомбові удари по військовим і цивільним об'єктам України, а також ввели на територію суверенної держави війська країни-агресора.

Таким чином, з 24.02.2022 і по цей день дії РФ проти України підпадають під всі пункти, передбачені ст. 3 Резолюції 3314, а тому такі дії слід кваліфікувати саме як акт агресії РФ проти України.

У зв'язку з цим, Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 в Україні з 05 год. 30 хв. 24.02.2022 введено воєнний стан, який на цей час відповідно до чинного законодавства триває.

Крім того, невстановленими представниками збройних сил та інших збройних формувань російської федерації, які 03.03.2022 незаконно вторглися у м. Херсон та частину Херсонської області та фактично здійснили її окупацію, згідно положень Гаазької Конвенції 1907, вчиняються дії по усуненню законних органів влади, що діють на вказаних територіях, з метою повалення і захоплення влади на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Відповідно до ст. 42 Положення про закони і звичаї війни на суходолі IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18 жовтня 1907 року, ратифікованої Україною 24.08.1991, **територія визнається окупованою якщо вона фактично перебуває під владою армії супротивника.** Окупація поширюється лише на ту територію, де така влада встановлена і здатна виконувати свої функції.

Відповідно до п. 7 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких

збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Враховуючи викладене, представниками збройних сил та інших збройних формувань російської федерації здійснили дії направлені на створення незаконних органів та установ на окупованих територіях Херсонської області.

Так, з метою інтеграції поштових органів окупованої території Херсонської області з поштовими органами російської федерації, голова військово-цивільної адміністрації Херсонської області Сальдо В.В. (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження) разом з іншими невідстановленими представниками російської федерації 29.06.2022 прийняли рішення щодо створення «государственного унитарного предприятия «Почта Херсон» на матеріально-технічній базі АТ «Укрпошта» та призначили на посаду директора вказаного підприємства Фірмана Віктора Івановича (матеріали відносно якого виділені в окреме провадження), про що повідомили на загальних зборах трудового колективу АТ «Укрпошта». Прийняте рішення закріплене указом військово-цивільної адміністрації Херсонської області № 180-р 07.07.2022 «О создании государственного унитарного предприятия «Почта Херсон».

Метою вищевказаного рішення є досягнення соціально-культурної, гуманітарної, інформаційної, економічної та іншої ізоляції населення тимчасово окупованої частини Херсонської області від решти території України для знищення у свідомості окупованого населення ознак української самоідентифікації, унеможливлення функціонування на вказаній території громадянського суспільства, використання трудових ресурсів так званою «військово-цивільною адміністрацією Херсонської області» в інтересах держави-агресора, а також формування умов для фактичного переходу частини території України під її юрисдикцію.

Разом з вказаним, досудовим розслідуванням встановлено, що в Херсонській дирекції АТ «Укрпошта» з 23.03.2020 року на посаді начальника дільниці кур'єрської доставки працював Шкляр Дмитро Аронович, який в кінці червня 2022 року (більш точної дати слідством не встановлено), достовірно знаючи вищевказані обставини, усвідомлюючи проведення активної підривної діяльності проти України представниками спецслужб, правоохоронних та інших органів державної влади рф, бажаючи допомогти окупаційній адміністрації російської федерації та зробити свій особистий внесок для утворення та функціонування на території Херсонської області поштового підприємства, створеного окупаційною владою, з метою становлення і зміцнення окупаційної влади та недопущення контролю Української влади, надав згоду на працевлаштування до «государственного унитарного предприятия «Почта Херсон» та зайняв посаду заступника директора по розвитку мережі.

У подальшому, в період з початку липня 2022 року по теперішній час Шкляр Д.О. виконуючи обов'язки заступника директора по розвитку мережі «государственного унитарного предприятия «Почта Херсон» організував роботу мережі створеного незаконного підприємства; здійснював керівництво начальниками поштових відділень; організував навчання співробітників, здійснював контроль за доведенням до них посадових обов'язків та за виконанням цих обов'язків; проводив роботу з пошуку та працевлаштування

осіб, які бажають працювати на вищевказаному підприємстві, зокрема пропонував працівникам і начальникам відділень Херсонської дирекції АТ «Укрпошта» роботу у новоствореній структурі.

Крім того, під час евакуації окупаційних органів та підприємств Російської федерації з м. Херсон, Шкляр Д.О. приймав активну участь в організації вивезення матеріально-технічних цінностей, які належать АТ «Укрпошта».

Зазначене вказує на вчинення Шкляром Д.О. умисних дій, спрямованих на допомогу державі-агресору – російській федерації, її збройним формуванням та створеній ними у м. Херсоні окупаційній адміністрації з метою завдання шкоди Україні шляхом реалізації та підтримки їх рішень, спрямованих на інтеграцію та роботу поштової системи російської федерації на території Херсонської області.

Таким чином, громадянин України Шкляр Дмитро Аронович, 22.01.1972 року народження, підозрюється у пособництві державі-агресору, тобто у вчиненні громадянином України умисних дій, спрямованих на допомогу окупаційній адміністрації державі-агресора, з метою завдання шкоди Україні, шляхом підтримки, реалізації рішень та дій окупаційної адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення (злочину), передбаченого ч. 1 ст. 111-2 КК України.

**Старший слідчий в ОВС слідчого відділу
УСБУ в Херсонській області
підполковник юстиції**

Артем ЧИСТИКОВ

ПОГОДЖУЮ
Процесуальний керівник
у кримінальному провадженні -
прокурор відділу
Херсонської обласної прокуратури

Світлана ЯРИШ

Одночасно підозрюваному Шкляру Д.А. роз'яснені права підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____)
Захисник _____)

« ___ » годин « ___ » хвилин « ___ » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив:

_____
_____
_____